

II. ANKARA SOSYAL VE BEŞERİ BİLİMLER KONGRESİ

BİLKENT ÜNİVERSİTESİ

Ankara

1 ŞUBAT 2025

ÖZET KİTAPÇIĞI

II. ANKARA SOSYAL VE BEŞERİ BİLİMLER KONGRESİ

BİLDİRİ ÖZETLERİ

Özgür Özdamar
Gizem Kaya

(Yayına Hazırlayanlar)

Yayın Yılı : 2025
Yayın Yeri : Ankara
Yayın Türü : E-Kitap
E-ISBN : 978-605-9788-63-2
Dizgi : -

İLETİŞİM : Bilkent Üniversitesi, 06800, Bilkent/ Ankara
+90 312 290 4000

Bu kitaptaki her bir sunum özetinde yazılan görüşler yazarlarını bağlamaktadır.
Bilkent Üniversitesi hakem sürecinden geçerek kabul edilmiş sunumların içeriğinden sorumlu
tutulamaz.

Düzenleme Kurulu:

Doç. Dr. Zeynep Arkan (Hacettepe Üniversitesi)

Prof. Dr. Özgür Özdamar (Bilkent Üniversitesi)

Prof. Dr. Özlem Tür (Orta Doğu Teknik Üniversitesi)

Bilim Kurulu:

Prof. Dr. Levent Akdeniz (TED Üniversitesi)

Doç. Dr. Selin Akyüz (TED Üniversitesi)

Doç. Dr. İlker Aytürk (Bilkent Üniversitesi)

Prof. Dr. Pınar Bedirhanoglu (Orta Dogu Teknik Üniversitesi)

Doç. Dr. Tolga Bölükbaşı (Bilkent Üniversitesi)

Prof. Dr. Zana Çıtak (Orta Dogu Teknik Üniversitesi)

Prof. Dr. Hasret Dikici Bilgin (Bilgi Üniversitesi)

Doç. Dr. Mehmet Kalpaklı (Bilkent Üniversitesi)

Doç. Dr. Emin Karagözoğlu (Bilkent Üniversitesi)

Prof. Dr. Zuhale Yeşilyurt Gündüz (TED Üniversitesi)

Prof. Nuri Yurdusev (Orta Dogu Teknik Üniversitesi)

Prof. Dr. Aydın Yüksel (TED Üniversitesi)

PROGRAM AKIŐI

1 Şubat 2025, Cumartesi

I. Oturum: 13:00-14:45 (Panel 1, 2, 3, 4 ve 5)

Ara

II. Oturum: 15:15-17:00 (Panel 6, 7, 8, 9 ve 10)

II. ANKARA SOSYAL VE BEŞERİ BİLİMLER KONGRESİ

I. OTURUM (1 Şubat 2025, CUMARTESİ, 13:00-14:45)

PANEL 1 (13:00-14:45)

İktisat Üzerine Çalışmalar / Studies on Economics

Panel Başkanı: Emin Karagözoğlu (Bilkent Üniversitesi)

Burçin Kısacıkoğlu (Bilkent Üniversitesi)

Euro Area Wide Yield Curves and the News

This paper examines the impact of news on the term structure of interest rates, with a particular focus on the euro area yield curves. We investigate how yield curve components respond to news at both the euro area aggregate level and the member country level. Using a monthly decomposition of euro area interest rates into expectations and term premia, along with a euro area news index constructed from macroeconomic surprises, we find that news has a significant and persistent effect on expected short-term rates. In contrast, the impact of news on term premia is limited and short-lived. A similar pattern emerges when the yield curves of individual member countries are considered, revealing that euro area news affects national yield curves in much the same way. These findings suggest that most of the observed variation in yield curves across member countries can be attributed to adjustments in policy expectations triggered by euro area news.

Ethem Akyol (TOBB Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesi)

Some Equilibrium Properties in Blotto Games

The classical Blotto game is a two-player constant-sum game in which players with limited resources simultaneously decide how to distribute these resources across multiple objects. In Borel's original formulation (1921), two players compete across several independent battlefields, and the player devoting the greater force to a battlefield wins that battlefield. We consider this game in an incomplete information setting where players' valuations for the battlefields may differ and are privately known to each player. Each player's payoff is simply determined by the sum of the values of the battlefields they win. We investigate the Bayesian Nash Equilibrium of this game. While some special cases with tractable analytical solutions have been demonstrated in the literature, solving for the equilibrium in general multi-dimensional incomplete information settings is widely acknowledged as intractable. In this study, we address this complexity by identifying several fundamental properties that the equilibrium must satisfy. Specifically, we show that the equilibrium exhibits homogeneity of degree zero, meaning that types along the same ray behave identically in equilibrium. Additionally, we show that the multi-dimensional equilibrium mapping can be represented by a single-variable function. Crucially, these properties hold regardless of the distribution of valuations. Finally, we verify that these equilibrium properties are consistent with known examples in the literature. By uncovering these general features, our results contribute to the understanding of the equilibrium structure of the classical Blotto game.

Baran Yeler (İstanbul Medeniyet Üniversitesi)

Dışsal Duyuruların İktisadi Birimlerin Karar Almalarına Etkisi: Türk Hisse Senedi Piyasasından Kanıtlar

Bireylerin beklentileri, iktisadi eylemlerinin önemli belirleyicilerden biridir. İktisat disiplinde, iktisadi birimlerin beklentilerini nasıl belirledikleri, tarih boyunca önemli bir araştırma alanı olmuştur. Bu alanda öne sürülen hipotezler, beklentilerin modellenmesinde farklı yaklaşımlar ortaya koymuştur. Ekonomide beklenmeyen bir duyuru, iktisadi birimlerin davranışlarını etkileyebilir. Bu çalışma, dışsal bir şokun duyuru etkisinin iktisadi birimlerin eylemlerini nasıl etkilediğini nedensel çıkarım bağlamında değerlendirme amacındadır. Belirli bir açıklanma zamanı olmayan sürpriz bir politika şoku, beklentiler kanalından iktisadi birimlerin tepkilerini etkiler. Şokun duyurulma şekli, bağlamı ve içeriği bu tepkileri daha da farklılaştırmaktadır. Bu çalışmada, sisteme dışsal bir şok duyurusu verebileceğimiz doğal bir deney ortamı tasarlayamıyoruz ancak yarı-deneysel yöntemlerden yararlanıyoruz. Bunun için, sürpriz bir şok duyurusu olarak önceden açıklanmayan dolayısıyla iktisadi birimler tarafından beklenmeyen bir duyuru olan Merkez Bankası Başkanının yasal süresini tamamlamadan görevden alınması duyurusu seçilmiştir. İktisadi birimlerin anlık tepkileri için ise, hisse senedi piyasasındaki davranışları seçilmiştir. Bu amaçla ampirik analizler için, Türkiye'deki merkez bankası başkanlarının yasal sürelerini tamamlamadan görevden alınma duyurularının, borsada işlem gören hisse senetlerine etkisi incelenmiştir. Çalışmada, Regresyon Süreksizlik Tasarımı (Regression Discontinuity Design) yöntemiyle üç duyurunun etkileri analiz edilmeye çalışılmıştır. Bu tip duyuruların tasarımının kurgusunda, bu çalışmada ulaşılabilecek sonuçların önemli olduğu düşünülmektedir.

Mustafa Adıgüzel (İstanbul Üniversitesi)

ARIMA ve LSTM Yapay Sinir Ağı Tahmin Modellerinin Karşılaştırılması, Döviz Kuru Tahmini Uygulaması

Yapay zeka, finansal tahminlerde devrim yaratan bir araç olarak öne çıkmaktadır. Özellikle derin öğrenme teknikleri, karmaşık ve dinamik yapıya sahip finansal verilerin işlenmesinde ve gelecekteki değerlerin tahmin edilmesinde güçlü bir yöntem sunar. LSTM (Uzun Kısa Süreli Bellek) modelleri, zaman serilerindeki uzun dönemli bağımlılıkları ve doğrusal olmayan ilişkileri öğrenebilme yetenekleri sayesinde geleneksel yöntemlere kıyasla üstün performans sergilemektedir. Bu çalışma, finansal zaman serilerinde döviz kuru tahmini için ARIMA ve LSTM modellerinin performansını karşılaştırmayı amaçlamaktadır. İlk olarak, ARIMA modeli için serilerin otokorelasyon (ACF) ve kısmi otokorelasyon (PACF) grafikleri incelenmiş ve serilerin otoregresif süreçler içerdiği belirlenmiştir. Günlük ve haftalık döviz kurlarında, bilgi kriterlerine (AIC, BIC) dayanarak sırasıyla ARIMA(3,2,1) ve ARIMA(3,2,3) modelleri seçilmiştir. ARIMA modellerinin hata kalıntı analizinde kalıntıların sıfıra yakın ve rastgele dağıldığı, ancak dönemsel yapısal kırılmalar nedeniyle bazı hata kümelenmeleri görüldüğü saptanmıştır. LSTM modelleri ise %80 öğrenme ve %20 test verisi oranıyla eğitilmiştir. Günlük model 1.270 öğrenme ve 314 test verisiyle, haftalık model ise 429 öğrenme ve 108 test verisiyle eğitilmiştir. Günlük modelde 10 hücreli tek katmanlı LSTM, haftalık modelde ise benzer parametrelerle oluşturulan bir yapı kullanılmıştır. Günlük modelde MSE 1.2e-4 ve MAE 0.0063, haftalık modelde ise MSE 4.6e-4 ve MAE 0.016 olarak hesaplanmıştır. ARIMA ve LSTM modellerinin karşılaştırmasında, her iki modelin hata metriklerinin düşük olduğu ve yüksek tahmin gücü sergilediği gözlemlenmiştir. Ancak LSTM modelleri ARIMA modellerine kıyasla daha düşük hata ve yüksek performans sunmuştur. Günlük döviz kuru tahmininde LSTM, haftalık modele göre daha başarılı sonuçlar vermiştir. Bu sonuçlar, döviz kuru tahmininde geleneksel yöntemlerin ötesinde derin öğrenme modellerinin üstünlüğünü vurgulamaktadır. LSTM modellerinin yüksek doğruluk ve

genelleme kapasitesi, finansal tahminlerde alternatif bir yaklaşıml olarak kullanılabilirliğini göstermektedir.

PANEL 2 (13:00-14:45)

**Siyaset Bilimi, Seçimler ve İletişim Üzerine Çalışmalar /
Political Science, Studies on Elections and Communication
Panel Başkanı: Tolga Bölükbaşı (Bilkent Üniversitesi)**

Murat Öztürk (İstanbul Üniversitesi)

Loyalty or Persuasion? Local Voting Behavior of Electors in Büyükçekmece Municipality

Hasan Akgün won the mayorship in the last local elections in May, 2024 which was his 7th consecutive triumph in the Municipality of Büyükçekmece. While his first three triumphs were with the candidate of (Motherland Party) ANAP, others were with (Republican People's Party) CHP. Although his rivals and their political parties changed, he held the first-place position in every local election with not less than %40. In addition, the territory of Büyükçekmece expanded and altered for 30 years. With the given brief information about him and Büyükçekmece, I am highly curious about his victories in terms of voting behaviors of electors in Büyükçekmece. What is the main reason to win seven consecutive elections with different political parties, candidates as well as electors? I conduct face-to-face interviews in qualitative method with electors, such as members of associations, non-governmental organizations, political parties as well as pensioners, laymen and civil servants. My questions are semi-structured open-ended so that I can get more information in detail and analyse dependent variables which affect the behaviors of electors in Büyükçekmece. My sample method is maximum variation sampling. I am eager to explain the truth about voting behavior. The majority of voters in Büyükçekmece vicinity, highly seek social and cultural organisations as well as educational services that are helpful for children. In addition, Mayor of Büyükçekmece prioritizes equal representation and diversity in the administration. These are my first findings. Political parties are not as crucial as candidate who has great influence among electors, especially in local elections. A successful mayor can be in service for several years if voters are persuaded and equally represented.

Enes Ergörenler (Yaşar Üniversitesi) ve Elif Çetin (Yaşar Üniversitesi)

Populist Rhetoric Towards the Foreign Elite in Mainstream Turkish Politics

Populism became a part of mainstream politics in many countries worldwide. Politicians' approach to and the utilization of populism also piqued the interest of academics from the Political Science and International Relations disciplines. Nonetheless, the academic interest in studying populism has remained within the confines of domestic politics creating some gaps in our understanding regarding how populism exhibits itself in the realm of international politics. This study aims to address this particular gap in the populism literature by analysing the discourses used by the leaders of the three key mainstream parties in Türkiye, namely the AKP, the CHP and the MHP, towards a potential foreign elite; the United States of America. Populism has been adopted as a political communication style in modern day Turkish politics as well. The country has been under the rule of the AKP government for an extended period of time, which is led by Recep Tayyip Erdoğan. The twenty-year leadership period makes Türkiye a viable and interesting case for this particular study, as it allows us to observe and analyze the changes in attitude of both the governing AKP, and the mainstream but non-governing CHP and (for much of the AKP leadership period) the MHP's use of populism against a particular foreign elite. This study conducts discourse analysis by using data gathered from these political parties' websites, speeches and interviews given by the party leaders that have appeared on television channels, with a particular focus on the turning points in the bilateral relations of Türkiye and the USA. By adopting Cas Mudde's definition of populism as thin ideology and Jutta Weldes' national interest theory, the paper inspects how different parties with different ideologies and political

positions utilized populism, while also analysing the shifts in their discourses.

Yusuf Dinçel (Polis Akademisi)
***Bridging the Gap: Defining Analyst-Decision Maker Relationships in
Preventing Intelligence Failures***

Intelligence failures often stem not from a lack of information but from the breakdown in the relationship between analysts and decision-makers. This study explores the dynamics of these relationships, highlighting their critical role in ensuring accurate, timely, and actionable intelligence. Analysts provide nuanced, evidence-based assessments, while decision-makers must interpret these findings within a broader policy or strategic framework. However, misalignment in their interactions—whether due to communication barriers, cognitive biases, or organizational pressures—can lead to misinterpretation, disregarded warnings, or flawed conclusions. The study identifies key factors that influence these relationships, such as trust, mutual understanding of roles, and effective communication channels. It argues that analysts and decision-makers must establish a shared framework for interpreting intelligence, with clear expectations for how uncertainty, assumptions, and alternative scenarios are conveyed. Decision-makers, in turn, must cultivate an environment where analysts feel empowered to deliver objective and unfiltered assessments, even when the conclusions challenge prevailing assumptions or policy preferences. Additionally, the study examines historical examples of intelligence failures, such as the misjudgments leading to 9/11 and the 2003 Iraq War, to illustrate how breakdowns in these relationships can have profound consequences. Drawing on these case studies, it provides actionable recommendations, including the need for structured feedback loops, continuous training, and fostering a culture of collaboration between the two groups. Ultimately, the study underscores that preventing intelligence failures requires more than technological advancements or increased data collection. It demands a concerted effort to bridge the gap between analysts and decision-makers by cultivating trust, clarity, and shared responsibility. By redefining these relationships, organizations can enhance their ability to anticipate and respond to complex threats in an increasingly uncertain world.

Mehmet Aykut Erk (Çukurova Üniversitesi) ve Sertaç Galip Genç (Galatasaray Üniversitesi)
Haberdan Kaçınma ve Genç Nüfus: Türkiye’de Bir Medya Kanalı Olarak WhatsApp’ın Rolü

WhatsApp, dünya genelinde haber erişiminde önemli bir dijital platform haline gelirken, Türkiye gibi politik olarak kutuplaşmış ve otoriterleşen siyasi atmosfer altında farklı bir işlev üstlenmektedir. Türkiye bağlamında, WhatsApp hem bireyler için alternatif bir bilgi erişim aracı hem de haberdan kaçınma davranışlarını şekillendiren bir ortam sunmaktadır. Bu çalışma, bireylerin haberdan kaçınma eğilimlerini, politik atmosfer ve medya güvenilirliği bağlamında incelemeyi amaçlamaktadır. Bu bildiri özeti, nitel ve nicel veri toplama tekniklerinin bir arada kullanıldığı karma yöntemli bir araştırma yöntemine dayanmaktadır. Türkiye genelinden 1028 katılımcı ile yapılan Türkiye temsiliyeti olan ankette katılımcılara WhatsApp üzerinden ne sıklıkla siyasi haber aldıkları sorulduğunda 18-29 yaş grubunun diğer yaş gruplarına oranla daha az sıklıkla haber aldığı görülmüştür. 18-29 yaş grubunun %55,7’si WhatsApp’tan haber içeriği alırken, 30-49, 50-64 ve 65 yaş üstü yaş gruplarının ise sırasıyla %73, %70 ve %84,5’i bu mecradan habere erişmektedir. Nicel verideki yaş grupları arasında gözlemlenen bu farkın izi, 18-29 yaş grubundan 17 katılımcıdan medya günlükleri ve yarı yapılandırılmış derinlemesine görüşmeler aracılığıyla toplanan verilerin incelenmesi yoluyla sürülmüştür. Bulgular, bireylerin haberdan kaçınma davranışlarının medyaya olan güvensizlik, kaygı azaltma ihtiyacı ve dinamikleri ile ilişkili olduğunu ortaya koymaktadır. Örneğin, bazı katılımcılar haberlerin yarattığı duygusal yük nedeniyle bu tür içeriklerden bilinçli olarak kaçındıklarını

belirtmiştir. Ayrıca, medyaya olan güvensizlik, katılımcıların uluslararası haber kaynaklarına yönelmesine neden olmuştur. Sonuç olarak, WhatsApp'ın, kuvvetli bir enformasyon kanalı olma özelliğini korurken 18-29 yaş grubu kullanıcılar için bir haber kaynağı olmasının ötesinde, kişiler arası iletişim temelli sağlamlığı nedeniyle haber erişimini geride bırakan kompleks bir yapıya sahip olduğu görülmüştür. Whatsapp üzerinden haber erişiminin literatürde varsayıldığı kadar yoğun olmadığı bulgusu haberden kaçınma trendi ışığında anlamlıdır. Ayrıca Türkiye medya ekosisteminin dinamikleri 18-29 yaş grubunda haberden kaçınmanın bağlamını oluşturmaktadır.

PANEL 3 (13:00-14:45)

**Sosyal Bilimlerde Kadın ve Demokrasi Üzerine Çalışmalar/
Studies on Women and Democracy in Social Sciences
Panel Başkanı: Özlem Tür (Orta Doğu Teknik Üniversitesi)**

**Crystal Whetstone (Bilkent Üniversitesi)
*The Mansphere's Impact on Global Politics***

The mansphere is an online network that tends to be anti-women, or minimally anti-feminist or anti-gender equality. It exists in different social media platforms, blogs and websites. Those in the mansphere may identify as incels (involuntary celibates), pick-up artists (PUA), men's rights groups (MRG) or men going their own way (MGTOW), and are linked to redpilling, which refers to having one's eyes opened to how society is anti-men. While mansphere networks began in North America and Western Europe, they are gaining adherents in Latin America and South Asia and other parts of the global South. This presentation explores the question: In what ways does the mansphere impact global politics? Using secondary and primary sources, the presentation will demonstrate the mansphere's popularity and impact in the global South. It will make the argument that the mansphere is linked to the far-right (also termed hard-right, alt-right, extreme-right, right wing populism, global identitarianism, neofascism and neoauthoritarianism) because its hierarchical gender thinking is connected with other forms of hierarchical thinking that undermine the prospects of global peace. Specifically, the mansphere's anti-gender politics or anti-feminism is furthering xenophobic nationalism by seeking to confine certain women to maternal roles and securitize the family and more broadly the nation. The presentation will put into conversation work from feminist international relations scholars that examines violence and peace with gender studies' work on the mansphere. Feminist security studies has not yet taken seriously the mansphere in part due to its slow uptake on cybersecurity and digital politics. Gender studies has yet to grapple with feminist security studies' conceptualizations of peace and violence that can shed light on the mansphere's impacts on global peace.

**Sena Özcanlı (Bağımsız Araştırmacı)
*Türkiye'de Başörtüsünü Çıkaran Kadınların Direniş Motivasyonları Üzerine Bir
İnceleme***

Bu çalışma, medyaya "başörtüsünü çıkaran kadınlar" olarak yansıyan binlerce genç kadının örtünmeyi reddetme motivasyonlarını ele almaktadır. 2018 yılında yüzlerce kadın, 10 yıl önce ve 10 yıl sonraki fotoğraflarını paylaştıkları "10YearChallenge" etiketli sosyal medya akımına katılmıştır. Kadınlar, saçlarını açma deneyimini karşılaştırdıkları bu fotoğraflarını, "özgürleştim" yorumuyla paylaşmıştır. Çalışma, başörtüsünü çıkaran 37 kadınla yapılmış derinlemesine görüşmeler üzerine kurulmuştur. Görüşmeler çerçevesinde iki konu incelenmiştir. Birincisi, son 20 yıllık neoliberal İslamcı dönüşümün somut sonuçları ve buna karşı gelişen itirazların, dinci muhafazakar aileler elinde yetiştirilmiş kadınlar tarafından ifade edilışıdır. İkincisi ise 1980 Darbesi ile başlayan "türban yasağı" tartışmalarının bir uzantısı olarak "başörtüsüne özgürlük" diyen kuşağın yetiştirdiği kız çocuklarının, başörtüsünü çıkarma deneyimini "özgürlük" olarak tanımlamasıdır.

Berrak Burçak (Bilkent Üniversitesi)
***Son Dönem Osmanlı “Kadın Meselesinde” Güzellik ve Zarafet:
Ahmet Hikmet, Baronne Staffe ve “Tuvalet ve Letafet-i Aza”***

Diplomat, yazar ve şair Ahmet Hikmet (1870-1927) Osmanlı-Türk edebiyatı ve toplumsal tarihinin önemli isimlerinden biridir. Özellikle İkinci Meşrutiyet dönemindeki (1908-1918) Türkçü düşünceleriyle tanınan Ahmet Hikmet, son dönem Osmanlı toplumunda “kadın meselesi” bağlamında sosyal sorunları da incelemiş ve bu doğrultuda çeşitli eserler vermiştir. Ahmet Hikmet’in eserlerinde, Osmanlı modernleşme sürecindeki sancılar, kültürel dönüşüm ve “Batılılaşma” meselesi eleştirel bir gözle incelenmektedir. Bu bildiride, Ahmet Hikmet’in, Fransız yazar Baronne Staffe’in "Cabinet de Toilette" (1891) kitabından bazı eklemeler yaparak tercüme ettiği "Tuvalet ve Letafet-i Aza" (1892) eserinin, son dönem Osmanlı toplumunda kadın güzelliği konusu etrafındaki kamusal tartışmalarda nasıl ele alındığı değerlendirilecektir. Eserin adından da anlaşılacağı üzere, zarafetin salt bedensel bir nitelikle sınırlı kalmadığını ve güzelliğin kültürel/toplumsal bir yönü olduğunu savunan müellif estetik, toplumsal normlar ve moda kavramları üzerinden ideal Osmanlı Müslüman elit/şehirli kadını tanımlamaktadır.

Caner Şimşek (University of Münster)
Kim Demokrasiden Ne Bekliyor?: Avrupa’da Demokrasi Anlayışları ve Memnuniyet

Demokrasi, Batı toplumlarında norm haline gelmişken neden bugün krizlerle karşı karşıya? Herkes demokrasiyi desteklerken, onun gerilemesi nasıl açıklanabilir? Bu çalışma, bu gelişmeleri bireylerin demokrasiye dair farklı algı ve beklentileri üzerinden anlamayı amaçlamaktadır. Avrupa Sosyal Araştırmaları'nın 10. dalga verilerini kullanan çalışma, demokratik idealler ile demokrasi memnuniyeti arasındaki ilişkiye dair yeni bir bakış açısı sunarak literatüre iki katkı sağlamaktadır. İlk olarak, farklı demokrasi anlayışlarına yatkın olan sosyodemografik profilleri ortaya koymaktadır. Bulgular, eğitim seviyesi ve gelir grubu arttıkça seçime dayalı ve liberal demokrasi anlayışlarına meyilin arttığını göstermektedir. İkinci olarak, beklentilerin karşılanması perspektifinden hareketle, mevcut demokratik düzenden daha memnun olan ve olmayan grupları analiz etmektedir. Buna göre, sosyal, direkt ve popülist demokrasi anlayışlarına sahip bireyler demokrasinin işleyişinden rahatsızken, seçime dayalı ve liberal anlayışa sahip bireyler statükodan daha memnundurlar.

Fatih Ümit Çetin (Bağımsız Araştırmacı)
***Racial (Dis)enfranchisement as a Distinct Act of (De)Democratization: A Framework for
Analysis and Historical Applications in the United States and Germany***

Is racial disenfranchisement a distinct form of de-democratization? The democratization literature primarily focuses on suffrage extensions from minority to majority groups, such as the enfranchisement of economic classes and women's suffrage. As a result, existing theoretical frameworks often overlook racial (dis)enfranchisement—specifically, the granting of voting rights to racial minorities (racial enfranchisement) and the withdrawal of those rights (racial disenfranchisement). This paper theorizes racial (dis)enfranchisement as distinct processes of (de) democratization. It revisits the comparative politics literature on suffrage and democratization, highlighting why existing conceptual and explanatory frameworks fail to address the political inclusion and exclusion of racial minorities. Furthermore, it explores how recognizing racial (dis)enfranchisement as unique moments of (de)democratization can expand the substantive focus of democratization studies, challenge the assumed link between democracy and racial inclusivity, and

question foundational assumptions about democratic consolidation. This paper briefly visits the key moments of racial (dis)enfranchisement in American political development from the 1870s to 1960s and German political development after the World War II to concretize the these implications.

Kerim Sert (Orta Doğu Teknik Üniversitesi)

Repositioning South Korea in the Japan-South Korea-US Trilateral Alliance: Opportunities and Challenges for the Next Decade

The evolving security landscape in the Indo-Pacific, manifest by a transition from Pax Americana to multipolar unity which signals rising competition against China in the region for the decade. This research delves into the complexities of trilateral cooperation among Japan, South Korea, and the United States within the emerging geopolitical context of Indo-Pacific region. Drawing insights from recent developments like quadrilateral security dialogue and AUKUS and diplomatic maneuvers of newly elected South Korean government in the context of South Korea-Japan reproachment, this paper examines the strategic positioning of South Korea within the evolving security frameworks of East Asia, particularly in light of its alignment with the US-led network. Amid concerns about potential marginalization, especially in relation to neighboring Japan, South Korea adopts a nuanced approach. It seeks to balance its cooperation with the United States while avoiding explicit marginalization of China, a key regional player. Furthermore, South Korea pursues partnerships with other regional powers like India and Australia, diversifying its diplomatic ties and reducing dependence on any single alliance. Emphasizing its role as a “shaper nation,” South Korea actively engages in initiatives to promote peace and stability in the region, aiming to assert its influence and extent its autonomy in a changing global landscape of East Asia. The study also examines the potential advantages and drawbacks inherent in this strategic alliance. Through analysis of primary data sources and expert opinions, the paper scrutinizes the evolving dynamics among these pivotal stakeholders in the region shedding light on obstacles such as historical animosities, divergent national agendas, and regional security dilemmas. Moreover, it explores avenues for bolstering collaboration in realms such as economic integration, defense synergies, and diplomatic endeavors. Employing an interdisciplinary approach, this study provides a nuanced comprehension of the multifaceted factors influencing the Japan-South Korea-US trilateral partnership, thereby enriching broader discourse on regional stability and global diplomacy in East Asia.

Vuslat Nur Şahin-Temel (Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi)

Deciphering Dominance: A Critical Examination of Security Sector Prioritization

The post-Cold War period has seen increasing recognition of non-military security sectors, particularly through the lens of Critical Security Studies (CSS). Despite this shift, a hierarchical structure persists, where certain security concerns—often tied to Western priorities—continue to dominate international discourse. This paper critically investigates the underlying dynamics of this hierarchy by conducting a comparative analysis of regional security priorities in Asia and the West. The study employs a qualitative content analysis of academic literature, policy documents, and international media coverage to evaluate the visibility and framing of security sectors. By systematically examining key issues such as terrorism, cybersecurity, and migration in the West, alongside environmental insecurity, resource disputes, and demographic challenges in Asia, the research identifies patterns of prioritization and marginalization. Findings reveal that Western-centric security concerns are disproportionately amplified in global forums and academic scholarship. Conversely, regionally significant Asian security issues receive less international attention, reflecting and reinforcing existing global power imbalances. This asymmetry highlights the role of international

institutions, media narratives, and academic networks in constructing and perpetuating dominant security agendas. By challenging the assumed universality of these dominant narratives, this study exposes the structural and discursive inequalities that underpin global security hierarchies. It argues that these hierarchies are embedded in historical, economic, and geopolitical power structures that privilege Western voices while sidelining alternative regional perspectives. This research contributes to Critical Security Studies by combining regional comparison with discursive analysis, calling for a more inclusive and equitable understanding of security. Recognizing diverse security priorities is essential to addressing the complex, interconnected challenges of the contemporary global security landscape.

Gülfem Akyıldız (Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi)
Çin'in Enerji Güvenliğinde Pakistan'ın Yeri

Enerji tüketimi ve bununla beraber enerjiye olan ihtiyacı giderek artan Çin, enerji sorunu ile karşı karşıya kalmamak için enerji güvenliği politikaları geliştirmektedir. Çin'in enerji güvenliği politikaları sadece enerji ile ilgili değil ulusal ve ekonomi güvenliği ile de doğrudan ilgilidir. Kesintisiz ve güvenli enerji arzına ihtiyaç duyan Çin, sadece enerji arz ülkeleriyle değil aynı zamanda enerji geçiş güzergahında bulunan ülkelerle de yakın işbirliği halindedir. Enerji güvenliğinde ne ihtiyaç olduğunu iyi bilen Çin, tek bir ülkeye bağımlı olmamakta ve hem enerji arzını hem de enerji güzergahını çeşitlendirmek için çalışmaktadır. Pakistan, Çin'in enerji güvenliğinde; Çin'e sunduğu enerji güzergahları ile öne çıkmaktadır. Pakistan sayesinde Çin, enerji güzergahı çeşitliliğini artırma imkanı yakalamaktadır. Pakistan'ın Çin'e ve İran'a sınırı ve Umman Denizi'ne kıyısı vardır. Sahip olduğu bu stratejik konum sayesinde Pakistan; Çin'in enerji güzergahını karadan ve denizden olmak üzere iki koldan çeşitlendirme potansiyeline sahiptir. Kara güzergahının ardından Pakistan, Çin'in enerji güvenliğine, deniz güzergahı açısından da bir alternatif sunmaktadır. Pakistan, Umman Denizi kıyısında ve Hürmüz Boğazı'na yakın bir yerde konumlanmaktadır. Pakistan bu jeopolitik konumu sayesinde Çin, enerji kaynaklarını Malakka Boğazı'nı kullanmak zorunda kalmadan ülkesine ithal etme imkanına sahip olmaktadır. Pakistan sayesinde Çin, enerji kaynaklarının Umman Denizi üzerinden Pakistan'a, Pakistan'dan boru hatlarıyla Çin' taşınması şeklinde bir güzergah çizmektedir. Çin'in güçlü bir ekonomiye sahip olması, ülke içindeki refah istikrarının yanı sıra ülke dışında da güçlü bir duruşu beraberinde getirmektedir. Dolayısıyla güçlü bir ekonominin devamlılığı ise kesintisiz enerji sağlamaktadır. Enerji meselesinde kendi ülkesine yeten bir ülke olmayan Çin, enerji güvenliğini sağlamak için önlemler almaktadır. Bu çalışmada da önce Pakistan ile ilgili genel bilgiler verilmekte ve sonrasında Pakistan'ın Çin'in enerji güvenliğindeki yeri incelenmektedir. Ardından Çin ve Pakistan arasındaki enerji ilişkisi ve bu ilişkinin Çin'in enerji güvenliğine nasıl etki ettiği ele alınmaktadır.

Ferhat Durmaz (Ankara Üniversitesi)
Türkiye ve BRICS: Türk Dış Politikasında Yeni Bir Ortaklık Mı?

Bu çalışmanın amacı, son dönemde Türkiye'nin BRICS'e katılma isteğine yön veren temel dinamikleri, BRICS üyesi olma ya da BRICS forumunda etkin rol oynama hedefinin Türkiye için ne anlama geldiğini ve BRICS'e yönelik ilginin pratiğe nasıl yansıdığını analiz etmektir. Literatürde, Türkiye'nin BRICS ile etkileşimi konusunda iki farklı görüş bulunmaktadır: İlk görüş, Türkiye'nin BRICS'e yönelik ilgisini "Türkiye'nin Batı'ya karşı pazarlık gücünü artırmak" olarak değerlendirirken, diğer görüş, Türkiye'nin BRICS ile ilişkisini "Türkiye'nin orta güç olarak stratejik özerkliğini artırmak" olarak yorumlamaktadır. Bu çalışma, Türkiye'nin BRICS ile artan etkileşiminin, sistemik ve ulusal faktörlerin bir bileşimi olarak ortaya çıktığını savunmaktadır.

Türkiye'nin BRICS'e yönelmesinde etkili olan sistemik bir değişken, BRICS ülkelerinin küresel güç dengesinin Batı'dan Doğu'ya doğru değişmeye başlamasında kilit rol oynamalarıdır. Bu değişim, Türkiye gibi orta ölçekli devletler için çeşitli kazanımlar sağlayabilecek bir potansiyele sahiptir. Ulusal boyuta bakıldığında, Türk karar alıcılar, çok boyutlu dış politika yaklaşımı doğrultusunda son dönemde Türk Devletleri Teşkilatı gibi çeşitli örgütlerin dönüşümüne öncülük ederek ya da BRICS gibi var olan platformlarda yer almaya çalışarak orta güç olarak Türkiye'nin bölgesel ve küresel rolünü artırmayı hedeflemişlerdir. BRICS'e üye olma veya en azından daha aktif bir rol oynama, Türkiye için üç stratejik anlam taşımaktadır: (i) Küresel ekonomide önemli bir paya sahip olan BRICS ülkelerinin ekonomik gücünden faydalanmak; (ii) bölgesel ve uluslararası politikaya ilişkin vizyonunu veya anlatılarını, küresel siyaseti şekillendiren aktörleri de içeren bir platformda ifade ederek uluslararası sistemdeki konumunu iyileştirmek; (iii) yalnızca Batı platformlarında değil, Batı dışı platformlarda da yer alarak dış politika seçeneklerini çeşitlendirmek. Ancak, Türkiye'nin BRICS üyesi olma isteği, Hindistan ve Brezilya gibi ülkelerin grubun hızlı genişlemesine karşı temkinli yaklaşımları nedeniyle kısa vadede mümkün görünmemektedir. Ayrıca, Türkiye'nin BRICS ülkelerinin sorunlu ilişkiler içinde olduğu bazı devletlerle yakın ilişkilerinin bulunması –örneğin, Hindistan'ın sorun yaşadığı Pakistan ile Türkiye'nin güçlü bağları veya Türkiye'nin Batı ile olan ittifakı, özellikle NATO içindeki konumu– Türkiye'nin BRICS içinde daha güçlü bir rol üstlenmesini zorlaştırmaktadır. Nitekim, Ekim 2024'te düzenlenen Kazan Zirvesi sonrasında Türkiye'nin üye ülke olarak değil, ortak ülke olarak kabul edilmesi gündeme gelmiştir. Sonuç olarak, bu çalışma, Türkiye'nin kısa vadede BRICS üyeliği elde edemese de ortak ülke statüsünün Türkiye'ye Batı dışındaki dünyada dış politika gündemini ve çıkarlarını ifade etme imkânı sağlayacağını ortaya koymaktadır. Ayrıca, bu statünün Türkiye'nin küresel rolünü artırmada önemli bir adım olacağı vurgulanmaktadır.

PANEL 5 (13:00-14:45)
Uluslararası İlişkiler / International Relations
Panel Başkanı: Özgür Özdamar (Bilkent Üniversitesi)

Toygun Karahasanoğlu (Orta Doğu Teknik Üniversitesi)
“Onlar da mı Uluslararası İlişkilermiş?": Yorumsamacılık Üzerinden Batı Dışı Düşünceye
Uluslararası Düşünce Olarak Bakmak

Batı Dışı Uluslararası İlişkiler ve Küresel Uluslararası İlişkiler literatürünün disiplinde gelişmesi ve Batı dışı siyasal düşünce ve uluslararası düşüncesine ilgi artmıştır. Ancak literatürde Batı Dışı Uluslararası İlişkiler düşüncesi olarak ele alınan modern dönem öncesi klasik düşünürler temelde Uluslararası İlişkiler'deki Realist teori bağlamına oturtularak ele alınmış ve bu şekilde yer edinmiştir. Dolayısıyla, Batı dışı siyasal düşünce ve uluslararası düşüncenin ancak Batı temelli kuramlar ve kavramlara uyumlu olması durumunda meşru bir bilgi ürünü olarak ele alınması ve Uluslararası İlişkiler'le alakalı olarak kabul edilmesi problemleştirilmiştir. Bu bağlamda alternatif, kapsayıcı ve epistemolojik ve metodolojik Batı merkezlik tuzağına düşmeden bir Batı Dışı uluslararası düşüncesi için Wilhelm Dilthey'nin yorumsamacı metodolojisi üzerine vurgu yapılacaktır. Dilthey'nin yorumsamacı metodolojisi sayesinde, Batı dışı düşüncenin, kendi tarihsel ve felsefi bağlamında ele alınarak incelenebileceği ve bu inceleme ile Batı merkezci bir indirgemeye başvurmadan da düşünce sistemlerinin Uluslararası İlişkiler disiplini için alakalı ve meşru birer söylem olabileceği ifade edilecektir. Bu bağlamda ilk olarak, Uluslararası İlişkiler disiplinin temel çatısı ve genel araştırma alanı olan “uluslararası ilişkiler” kavramı problematize edilecek ve daha geniş ve kapsayıcı bir “uluslararası ilişkiler” kavramsallaştırmasının gerekliliği ortaya koyulacaktır. İkinci olarak, Dilthey'in yorumsamacı metodolojisinin temel varsayımları ortaya koyulacak ve Batı dışı düşüncenin analizinde bağlantısı ifade edilecektir. Üçüncü ve sonuncu olarak, örnek olarak ele alınan bir düşünür olarak Konfüçyüs'ün siyasal düşüncesi kendisinin yaşam öyküsü ve tarihsel bağlamında ele alınarak aslında kendisinin yaklaşımın direkt olarak uluslararası düşüncesi teşkil edip edemeyeceği incelenecektir.

Onur Gürel (Bağımsız Araştırmacı)
Dünya Sistem Teorisi Perspektifinden Kapitalizmin Dönüşen Dinamikleri: Türkiye Örneği
(1980-2000)

Kapitalizmin evrimsel yolculuğuna teorisyenlerin gözünden bakıldığında birçok farklı perspektif ve analitik çerçeve ortaya çıktığı görülmektedir. Bu bakış açıları sayesinde kapitalizmin gelişimi ve dönüşümü farklı yönlerden değerlendirilebilmiştir. Bu bağlamda kapitalizmin dinamikleri, birikim döngüleri, küresel ilişkiler ve gelişmekte olan ülkelerle nasıl ilişkilendirildiği ön plana çıkmaktadır. Çalışma kapitalizmin gelişimi ile dönüşüm evrelerinin neoliberal ve bağımlılık teorisyenleri; başta Immanuel Wallerstein olmak üzere Ernest Mandel, Giovanni Arrighi, Karl Polanyi, Max Weber ve Robert Gilpin'in bakış açılarını yansıtan teorik yaklaşımların analizini içermektedir. Çalışmanın amacı bu teorik yaklaşımların “Dünya Sistem Teorisi” temelinde, kapitalizmin birikim döngüleri, gelişmekte olan ülkeler ve 1980 ile 2000 yılları arasında Türkiye'de yaşanan dönüşümün neoliberal reform ile sonuçları açısından değerlendirilmesidir. Çalışmanın hipotezi, dönem itibarıyla gelişmekte olan ülkeler ile Türkiye'de uygulanan politikaların sosyokültürel uyumdan ziyade ekonomik çıkarları ön planda tuttuğunu ve bu durumun neoliberal küreselleşme anlayışı çerçevesinde olumsuz sonuçlara yol açtığıdır. Çalışmada sermaye, emek ve ülkeler arası ilişkilerin değişen rollerinin analitik bir çerçevede incelenmesi hedeflenmiştir. Bu bağlamda çalışmada teorisyenlerin görüşlerinin nasıl desteklendiği veya sorgulandığı ve küresel ekonomiye nasıl katkı sağladığı soruları dönemselsel olarak Türkiye

örneği üzerinden yanıtlanacaktır.

Tudor Onea (Bilkent Üniversitesi)
Are Hypersonic Weapons a Game Changer? Glide Technology Impact on Nuclear Deterrence Strategy

On November 20, 2024 Russia used a new type of intermediate ballistic missile—the Oreshnik. Hypersonic missiles, such as the Oreshnik, that travel at faster speed than sound have been hailed as a significant escalatory step in nuclear competition between the US, China, and Russia. However, they may not be quite the game-changer that it is made to be. ICBMs travel at faster speeds than hypersonic missiles, and have been part and parcel of nuclear arsenals since the late 1950s. Thus, in terms of fast delivery of payload hypersonic weapons are not particularly remarkable. They have an advantage in their use of “gliding,” allowing them to change/ adjust course in order to avoid missile defenses, thus rendering the targets more vulnerable. However, missile defense technology remains unreliable. Testing has shown effectiveness around 50% of the time. Intercepting a nuclear missile according to experts is akin to hitting a bullet with a bullet. In this sense, hypersonic weapons do not expose gaps in what were patchy missile defenses to begin with. Last, hypersonic weapons may enhance deterrence. The last decades have witnessed a dangerous trend in moving away from Mutual Assured Destruction (MAD,) with the abandonment of the ABM Treaty and the fielding of US missile defenses in Alaska, California, and Eastern Europe. However, in nuclear strategy, defense undermines deterrence, as it creates the incentives to either strike before defenses are ready; or once they are completed to initiate a first strike with the opponent unable to retaliate. By making defense harder, hypersonic weapons actually increase mutual vulnerability and fear, and, as a result, strengthen deterrence.

Nuri Salık (Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi)
A Neoclassical Realist Analysis of Türkiye's Policy towards the Middle East after the Operation al-Aqsa Flood

The Operation Al-Aqsa Flood, launched by Hamas against Israel on October 7, 2023, and subsequent developments in the Middle East have triggered a new activism in Türkiye’s policy towards the region. Israeli Prime Minister Benjamin Netanyahu responded to the Operation al-Aqsa Flood by launching full-scale invasion of Gaza, eliminating Hezbollah’s leadership as well as attacking its strongholds in Beirut and southern Lebanon and striking Iran’s proxies across the Middle East. Netanyahu’s determination to change the face of the Middle East by annihilating the so-called Axis of Resistance reshaped the strategic environment of the region substantially. Netanyahu’s war on the Axis of Resistance even changed the balance of power in the 13-year-old Syrian Civil War, which led to the toppling of the Assad regime by the Turkish-backed Syrian rebel forces led by Hayat Tahrir al-Sham (HTS). Hence, it can be argued that the Operation al-Aqsa Flood and Israel’s belligerence have had tremendous impacts on the Middle East regional security complex. Rapid changes in Türkiye’s strategic environment have influenced Ankara’s foreign policy behaviors towards the Middle East in the post-October 7 period. While Israel’s military campaigns enhanced Türkiye’s security concerns, it also accelerated Türkiye’s foreign policy activism in the region. Especially with the fall of the Assad regime, Türkiye became the key actor in Syria and had huge leverage in the Middle East. This paper analyzes Türkiye’s policy towards the Middle East after the Operation al-Aqsa Flood from neoclassical realist perspective. The paper explains how Turkish foreign policy making elites perceived systemic changes in the Middle East after the Operation al-Aqsa Flood and filtered domestic variables to formulate Türkiye’s policy towards the Middle East.

Şevin Fırat (Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi)
Uluslararası Futbolda Kimlik Merkezli Düzen

Bu çalışmada uluslararası futbolda kimlik merkezli bir düzen olup olmadığı sorusuna cevap aranacaktır. Bu soruya cevap ararken, FIFA'nın (Uluslararası Futbol Federasyonları Birliği), almış olduğu kararlar, Konstrüktivist teori bağlamında tartışılarak çalışmanın kuramsal çerçevesi oluşturulacaktır. FIFA, Batı dünyasının her türlü itirazına rağmen 2018 Dünya Kupası turnuvasının Rusya'da düzenlenmesini iptal etmemiştir. Batı dünyası, Rusya'nın, 2014 Kırım'ı ilhakını, 2015 Suriye'ye yönelik askeri müdahalesini ve 2016 ABD Başkanlık seçimlerindeki rolünü öne sürerek bu turnuvanın Rusya'dan alınmasını istemiştir. İronik bir şekilde aynı FIFA, 2020 yılı itibariyle, Ukrayna işgalini gerekçe göstererek Rusya'yı tüm futbol organizasyonlarından menetmiştir. Öte taraftan o dönemki uluslararası turnuvalara katılım hakkı elde eden başta Rusya Millî Takımı ve Rus kulüpleri de bu haklarından olmuştur. FIFA'nın Batı dünyası tarafından yapılan her türlü itiraza rağmen geri adım atmadığı bir diğer örnek ise 2022 Katar Dünya Kupası turnuvasındaki tutumu olmuştur. Katar'da yaşanan insan hakları ihlalleri, yönetimin terör örgütleriyle olan ilişkisi ve turnuva için inşa edilen stadyumlarda görevli olan işçilerin ölümü gibi nedenler ileri sürülerek turnuvanın Katar'dan alınması konusunda baskılar yapılmıştır. Ancak bu itirazlara rağmen turnuva Katar'da düzenlenmiştir. Tüm bunların yanı sıra, 7 Ekim'de Hamas tarafından İsrail'e yapılan saldırı sonucunda İsrail kabinesi savaş kararı alarak Gazze'ye yönelik şiddetli saldırılar başlatmıştır. Bu saldırılar sebebiyle halihazırda Uluslararası Adalet Divanı'nda (UAD) 'soykırım' suçlamasıyla yargılanması devam etmektedir. Buna rağmen FIFA, Rusya için almış olduğu yaptırım kararlarını İsrail için almamıştır. Örneğin Beşiktaş Jimnastik Futbol kulübü, UEFA Avrupa Ligi maçları için çekilen kurallar sonucunda Maccabi Tel-Aviv Futbol kulübü ile kendi evinde oynaması gereken maçı güvenlik gerekçesiyle tarafsız bir sahada oynamak zorunda kalarak ev sahibi avantajını kaybetmiştir. FIFA'nın bu yaklaşımı da uluslararası kamuoyu nezdinde eleştirilere neden olmuş, yukarıda örnekleri verilen ve FIFA'nın birbiriyle çelişkili gözükten ilgili kararları, Batı dünyasının yönlendirmesiyle aldığı ileri sürülmüştür. Bu nedenlerle çalışmada Konstrüktivist teorinin, uluslararası bir aktör olan FIFA'nın karar alma motivasyonunun arkasında bir 'kimlik' perspektifi bulunup bulunmadığı konusunda açıklayıcı olacağı düşünülmektedir.

II. ANKARA SOSYAL VE BEŞERİ BİLİMLER KONGRESİ

II. OTURUM (1 Şubat 2025, CUMARTESİ, 15:15-17:00)

PANEL 6 (15:15-17:00)

Tarih I / History I

Panel Başkanı: İlker Aytürk (Bilkent Üniversitesi)

Filip Malesevic (Bilkent Üniversitesi)

The Maccabean Government Lorenzo Valla's Political Thought and the Construction of Aragonese Government in Southern Italy

Lorenzo Valla's aims in composing his confutation of the legendary Donation of Constantine, a document he presented to King Alfonso V, called *Il Magnanimo*, as a speech in 1440 at the Aragonese Court in Naples, still remain ambiguous. But apart from Valla's primary object of invalidating the "Constitutum Constantini" as a forgery, his arguments presented against a transfer of imperial powers and the jurisdictional stewardship of temporal affairs also suggest a specific blueprint for constructing a sovereign administration in contrast to the papal claims of a superiority of ecclesiastical government. The following study thus attempts at offering an alternative interpretation of Lorenzo Valla's famous *Declamatio* by demonstrating his efforts in entering the services of King Alfonso V's Neapolitan Chancery of his Aragonese administration. However, Lorenzo Valla's famous confutation of the *Constitutum Constantini* not only exhibits the author's own proclivities in establishing himself as an authority within King Alfonso V's Neapolitan court by attempting to neutralize the influence of other highly accomplished *letterati*, such as the esteemed poet and canon lawyer Antonio Beccadelli, called *Il Panormita*. Moreover, the *Declamatio* reflects Lorenzo Valla's perceptions of the changing political constellations within the overall Mediterranean conditions that were introduced with the Conquest of Constantinople by Sultan Mehmed II in 1453, and which enabled Valla to conceive a political thought that was to allow King Alfonso V to establish an autonomous and authoritative government over Southern Italy.

Ceren Pilevneli-Çubuk (İzmir Katip Çelebi Üniversitesi)

Batı Roma İmparatorluğu'nun Çöküşünü Yeniden Düşünmek: Doğu Roma Perspektifi

Batı Roma İmparatorluğu'nun gerileme ve çöküşünün sebep ve sonuçları, tarih yazımında güncelliğini koruyan ve farklı teorilerle açıklanmaya çalışılan bir konu olmuştur. Hem antik çağ tarihçileri hem de modern tarihçilerin Roma İmparatorluğu'nun batı yarısında yaşanan süreci Kavimler göçü ile Got ve Hunların Roma sınırında yarattığı sorunlar kadar ekonomik ve sosyal bozulmaya (barbarlaşma, Hristiyanlaşma) dayandırdıkları görülmektedir. Bu esnada İmparatorluğun doğu yarısının batıda olan bitenlere kayıtsız kaldığı da üzerinde durulan noktalardan biridir. Diğer taraftan batının Iustinianus döneminde yeniden fethine kadar geçen süreçte, özellikle 5. yüzyılın ilk yarısında hüküm süren II. Theodosius döneminde Doğu Roma yönetiminin, Batı Roma'da meydana gelen gelişmelerin sebeplerine ilişkin birtakım çıkarımları olduğunu düşünmek mümkündür. II. Theodosius'un diplomatlarından biri olan Olympiodorus'un imparatora ithafen yazdığı ve "Tarih için materyal" olarak nitelediği günümüze fragmanlar halinde ulaşmış eserinde bu çıkarımlara dair izler bulmak mümkündür. Esere göre, Batı yönetiminin içinde bulunduğu gerileme sürecinin en önemli sebebi imparatorluk görevlilerinin; general ve bürokratların sadakatsizliğidir. Bu bakış açısı, bürokratik yapısı Batı'ya göre daha güçlü olduğu anlaşılan Doğu Roma yönetiminin, 425'te III.

Valentinianus'un çocuk yaşta Batı Roma tahtına geçirilmesinden sonra Doğulu bürokratlar aracılığıyla hayata geçirdiği hukuki ve idari reformlarla da doğrulanabilmektedir. Dolayısıyla bu çalışma, tarih yazımında güncelliğini korumaya devam eden "Batı Roma imparatorluğu'nun gerileme ve çöküşü" meselesinin açıklanması girişimlerine Doğu Roma ve Constantinopolis aristokrasisinin merceğinden bir açıklama ile katkıda bulunmayı amaçlamaktadır.

Owen Miller (Bilkent Üniversitesi)
Missionaries and Abolitionists in the Ottoman Empire, 1830-1890

Scholars who study missionaries in the Ottoman Empire generally focus on their evangelical activities or their engagement in educational, healthcare and relief-work, instead of their associations with abolitionism. This paper will examine how networks of altruistic piety brought together radical printers, ABCFM missionaries, Underground Railroad conductors, temperance activists, and promoters of women's rights. In the late 1810s, institutions like Andover Seminary socialized and connected missionaries and radical abolitionists. For instance, the Ottoman-based missionary, Philander Oliver Powers, took classes in the US with the radical abolitionist Charles Torrey (Andover class of 1834). Similar tales could be told of interlinking networks connecting abolitionists and missionaries at Union Theological Seminary, Lane Seminary, and Oberlin College. Theology students like the abolitionist Theodore Dwight Weld shared lecture notes with the Ottoman-based medical missionary Azariah Smith. One of the largest efforts to establish colleges for African-Americans during Reconstruction was carried out by the American Missionary Association (AMA), a splinter group of the ABCFM. Such was the enthusiasm of many New England Congregationalists for the anti-slavery movement that many of the missionary children born in the Ottoman Empire, and in Hawai'i, travelled back to the United States to fight against slavery for the Union.

Berhan Bağdu (Hacettepe Üniversitesi)
Modern Tıp Kurumlarına Erken Dönem Bir Öncül: Gevher Nesibe Hatun Dârüşşifası ve Medresesi

Bu çalışmanın amacı, Anadolu Selçuklu Devleti'nin sağlık ve tıp alanındaki en önemli yapılarından biri olan Gevher Nesibe Dârüşşifası ve Tıp Medresesi'nin tarihî, mimari ve tıbbi özelliklerini ayrıntılı bir şekilde incelemektir. Dârüşşifâ'nın kurulma süreci, mimarisi, işlevi ve sonraki dönemlerdeki etkileri ele alınarak, bu yapının Selçuklu tıbbına ve eğitimine katkıları ortaya konacaktır. Ayrıca, Dârüşşifâ ve Medrese'nin modern tıp eğitimi ve tedavi yöntemleri üzerindeki etkileri değerlendirilecek ve günümüzde müze olarak kullanılma süreci ile kültürel miras açısından önemi vurgulanacaktır. Gevher Nesibe Dârüşşifası ve Tıp Medresesi, Anadolu Selçuklu Devleti döneminde inşa edilen en önemli sağlık ve eğitim yapılarından biridir. 1206 yılında Kayseri'de Sultan I. Gıyaseddin Keyhüsrev'in emriyle inşa edilen bu yapı, sadece bir hastane (dârüşşifâ) değil, aynı zamanda tıp eğitimi veren bir medrese olarak da hizmet vermiştir. Bu yapının tarihi önemi, Türk tıp tarihi açısından büyük bir miras bırakmış olmasıdır. Dârüşşifâ ve Tıp Medresesi, modern tıbbın temelini oluşturan eğitim ve tedavi yöntemlerinin Anadolu'daki ilk örneklerindedir. Bu yapı, hem Selçuklu hem de Osmanlı dönemlerinde tıp eğitimi ve sağlık hizmetlerinin kurumsallaşmasının önemli bir simgesidir. Gevher Nesibe Dârüşşifası'nın kuruluşu, sadece sağlık alanında değil, aynı zamanda mimari ve kültürel miras anlamında da büyük bir öneme sahiptir. Selçuklu mimarisinin en güzel örneklerinden biri olarak kabul edilen bu yapı, zamanla Anadolu'daki sağlık hizmetlerinin ve tıp eğitiminin gelişimine katkı sağlayarak, Osmanlı İmparatorluğu'na ve oradan da modern tıbbın gelişimine kadar uzanan uzun bir süreçte etkili olmuştur.

Nil Tekgöl (Bilkent Üniversitesi)
III. Murad Döneminde Bursa'da Suhte İsyanları

Tarihçiler tarafından, 16. yüzyılın sonunda yaşanacak olan Celali isyanlarının habercisi olarak nitelendirilen, medrese önlerinde yığılan öğrenci gruplarından öğrenci şekâvetine dönüşen ve yaklaşık yarım yüzyıl devam eden mesele, “suhte isyanları” olarak anılmaktadır. Suhte hareketi 16. yüzyıl ortalarında Kanuni (1520-66) devrinde başlamış, II. Selim (1566-74) döneminde devam ederek, III. Murad (1574-1595) döneminde şiddetlenmiş ve devletin gündeminde yer alan önemli meselelerden biri haline gelmiştir. Devletin aldığı tüm tedbirlere rağmen yaklaşık yarım yüzyıl etkisini sürdüren bu hareket ancak 1587’den sonra kontrol altına alınabilmiş, I. Ahmet (1603-17) döneminde tamamen silinmiştir. Suhte isyanlarının, hem III. Murad dönemini diğer saltanat dönemlerinden hem de Hüdavendigar sancağı ve Bursa şehrini diğer sancak ve şehirlerden ayıran birtakım özellikleri bulunmaktadır. Meselenin bu dönemde şiddetlenmesinin ötesinde, en kapsamlı ve önemli tedbirler III. Murad döneminde alınmıştır. Ayrıca suhte hareketlerinin etkin olduğu yaklaşık 50 yılı kapsayan dönem içinde, Bursa’nın da önemli bir merkez olduğu, Bursa şerhiye sicillerine yansıyan suhte şekâvetine ilişkin dava kayıtları ve mühimme defterlerinde Hüdavendigar sancağı sancakbeyi ile diğer örf görevlileri ve kadılarına hitaben düzenlenmiş hükümlerin sıklığından anlaşılmaktadır. Bu meselenin imparatorluk genelinde sebepleri, seyri ve alınan tedbirlere ilişkin bilgilerimiz fazla olmakla beraber, bu bildiri de hareketin önemli merkezlerinden biri olan Bursa’da neden en kapsamlı tedbirlerin alındığı III. Murad döneminde yaygın olarak devam ettiği ve engellenemediği sorusuna yanıt aranacaktır. III. Murad döneminde Bursa’ya ait A-139 sayılı şerhiye sicilinde yer alan, birbiri ile ilintili olup peş peşe kayda geçirilen iki dava kaydı ile döneme ait mühimme defter kayıtlarında yer alan ve Hüdavendigar sancağındaki tüm kadılarına hitaben düzenlenmiş bir ferman bu soruya cevap teşkil edebilecek önemli ipuçları sunmaktadır. Bahsi geçen belgelerin analizi ile bildiri de suhte isyanının tüm tedbirlere rağmen devam etmesinde, Anadolu eyaletinin Hüdavendigar sancağında, Osmanlı belgelerinin diliyle “*mefruzü’l kalem ve maktuü’l kadem*” olarak tanımlanan “serbest dirlik” uygulamasının en yaygın biçimde görülmesinin de etkili olabileceği ileri sürülmektedir.

İlhami Tekin Cinemre (Karadeniz Teknik Üniversitesi)

Sebeos ve Lewond'un Tanıklığında Anadolu'da İlk Müslümanlar: "Deccallar" ve "Yılanlar"

Antik dünyanın son büyük savaşlarından biri olan Roma-Sasani mücadelesi son büyük sahneye hazırlanırken, 610 yılında Hz. Muhammed peygamberliğini ilan etmiş ve İslamiyet'i tebliğ etmeye başlamıştı. Dört asır boyunca süregelen ancak kalıcı bir sonuç doğurmayan Roma-Sasani savaşları, 627'deki Ninova Muharebesi ile Sasanilerin aleyhine dönmüş, nihayet 651 yılında Müslüman fetihleriyle Sasani İrani tarih sahnesinden çekilmiştir. Bu güç boşluğu, kısa sürede İslam devletinin bölgedeki hâkimiyetini pekiştirmesine ve Roma İmparatorluğu'nun doğu sınırlarında yeni bir siyasi ve askerî rakibin ortaya çıkmasına neden olmuştur. Bu değişim sürecinde, yüzyıllar boyunca Roma ve İran arasında sıkışan Ermeniler, yeni güç dengeleri içinde kendilerine özgü bir konum edinmişlerdir. Önceki dönemlere kıyasla nispeten daha istikrarlı bir siyasi ortam yakalayan Ermeniler müellifler, artan tarih yazıcılığı geleneği çerçevesinde yalnızca kendi tarihlerini değil, aynı zamanda Romalılar ve Müslümanlarla ilişkilerini de kayıt altına almışlardır. Ancak, Müslümanların Anadolu'ya yönelik seferleri, büyük ölçüde İslam kaynakları ve Bizans tarihçiliği temelinde ele alınmış; Ermeni tarihçiliğinin bu süreçteki bağımsız ve özgün gözlemleri genellikle göz ardı edilmiştir. Esasen Ermeni tarih yazıcılığı, patristik geleneğe dayanarak şekillenmiş ve ne Müslümanların ne de Romalıların tarihini doğrudan yazma iddiası taşımamıştır. Bu nedenle, özellikle 7. ve 8. yüzyıllarda kaleme alınan Sebeos ve Lewond'un eserleri, Anadolu'daki ilk Müslüman varlığına dair alternatif bir perspektif sunmaktadır. Bu çalışma, klasik tarih anlatısının ötesine geçerek, Müslümanların Anadolu'ya yönelimini Ermeni tarihçiliği bağlamında yeniden değerlendirmeyi ve bu süreçte şekillenen yeni dünya düzenine nasıl katkı sağladıklarını tartışmayı amaçlamaktadır. Böylece, Müslüman fetihlerinin yalnızca İslam ve Roma kaynaklarından değil, bölgeyi dışarıdan gözlemleyen Ermeni tarihçilerinin tanıklığıyla da nasıl şekillendiği ortaya konulacaktır.

Berke Torunoğlu (Bilkent Üniversitesi)

"Madness" of the House of Mahmud II and the Conceptualization of an Ideal Sultan, 1808–1908

By the time Roger L. Williams published his prominent monograph, *The Mortal Napoleon III*, in 1972, historiography was already distancing itself from biographical narratives of kings and queens and instead promoted the *long durée* approach in social history. However, the way Williams approached Napoleon III's health was a biographical study of political culture and not the biography of the French Emperor. The present work has a similar scope on the mental health of the house of Mahmud II — includes sultans Abdülmecid, Abdülaziz, Abdülhamid— to demystify the prevailing narrative on their mental health and habits. The purpose of this work is not to render a medical prognosis but to make a discursive analysis of the changing image of an Ottoman sultan with the modernization and Western influences among the Ottoman elite. In short, it is a narrative of how the Sultans' "eccentricities" were deemed odd by their detractors. Primary sources of this research are the few chronicles kept by and on the court doctors like Sigmund Spitzer, Konstantinos Karatheodori, Ioannis Savvas, Spyridon Mavrogenis with a comparison to the speculative publications of the era, by the likes of Edmond de Cadalvène and Emile Barrault's infamous book on the rumors of Mahmud II's health and the Young Ottoman and the Young Turks commentaries of the personalities of the

Sultans. This ongoing project aims to answer two questions: (i) why the Tanzimat intellectuals were so interested in the health of the sultan, which even compelled them to write lengthy commentaries on the manner of the sultans' deaths; (ii) how the discourse of the era was constructing ideal or unacceptable personal qualities of the sultans.

Mehmet Ali Çelik (Bilkent Üniversitesi)

Contested Ethnicity and the Otherhood: The Story of Three Romani Brothers in the mid-Seventeenth Century Istanbul

In 1663, a tax collector harassed Mehmed, saying that his father was gypsy, and his father's name was written in the tax records, so he would have to pay *cizye*, the non-Muslim poll tax. However, Mehmed was not only a Muslim but also a muezzin, responsible for calling Muslims to daily prayers, and he was also a hajji who had performed his pilgrimage to the Holy sites. Mehmed was not alone in this case; his two brothers were also harassed in the same way. Muezzin Mehmed brought the case to the court of Istanbul with his witnesses. He also brought a *fetwa*, an authoritative legal opinion given by the former chief mufti of Istanbul, stating that state officials cannot demand *cizye* from the Muslim gypsies. In the court, the judge also found Mehmed was right by emphasizing that Mehmed had no acts and behaviors of the gypsies (*çingene tâifeginin ef 'âl ve a'mâline bir fi'l ve bir amel mezkûr olmayub*). The officials' demand for *cizye* from Muslim Romanis and the issued *fetwa* clearly shows that Mehmed's case was not an exceptional one; Muslim Romanis must have been asked to pay the tax before, which could be a general trend. Such a demand was not legal, and it was discriminatory against the Romanis because it questioned the real nature of their faith and considered them as nominal Muslims. The tax collector's argument was also based on parentage and bloodline that defined "gypsy" ethnicity and religion. On the other hand, the very language the judge used to defend Muezzin Mehmed contradicted the tax collector's argument. Even if the judge considered Romani Mehmed was right, he condescendingly defined gypsies as a specific social group with a distinctive lifestyle, which was problematic and immoral in the judge's eye. Any individual could also leave this lifestyle and stop being a gypsy. This case demonstrates the contested domain of ethnicity and otherhood in the case of Romanis. It also constitutes my point of departure in my preliminary research, which evaluates the various sixteenth and seventeenth-century cases about the Ottoman attitudes toward Romanis and different social modes of othering in the Early Modern Ottoman Empire.

David E. Thornton (Bilkent Üniversitesi)

Til Death Do Us Part: Testamentary Evidence for the Dissolution of the Monasteries in Sixteenth-Century England and Wales

As part of the Reformation of religion in England and Wales during the 1530s, the Dissolution of the Monasteries forced thousands of members of the "religious orders" (monks, canons, friars, and nuns) to leave the cloistered and celibate life in their abbeys or priories and re-enter the secular world. One of the results of this change was that these men and women were now permitted to own property and therefore to dispose of it via a last will and testament. This paper will examine over 700 wills, identified in printed and archival sources, made by former "religious" between c. 1540 and c. 1590, and will demonstrate what the testaments can reveal about the personal lives and religious attitudes of these testators. Last wills and testaments were at once both highly formulaic and also individual and personal documents, usually made when their testators were very sick and close to death. By analyzing the wording of the wills and also the identity of the beneficiaries and other people named in them, it is possible to determine the perspectives of the testators. For the ex-monks and nuns, some

appear to have embraced the Reformation (for example, they took positions in the new ecclesiastical hierarchy, got married, and had children), whereas others clearly regretted the changes to their personal circumstances and longed for their former cloistered vocations. Analysis of these will therefore offers a unique and individual perspective on the Reformation and its effects on society and the Church in Early Modern England and Wales.

Ömer Zarplı (Bilkent Üniversitesi)
Public Reaction to Naming and Shaming

How do individuals react to naming and shaming of their country's human rights practices by international actors? Does it lead to increased public support for policy-change (the intended effect), or does it produce a backlash where individuals are even more supportive of the government's policies (the unintended effect)? Naming and shaming is one of the most frequently used tools by the international community. Yet its effectiveness in ensuring states' compliance with human rights ultimately depends on whether and how it alters the domestic political incentives of the leaders. In this respect, how naming and shaming affects public opinion in the target state plays a pivotal role. One line of thinking suggests that condemnations by the international actors can rally the public in the target state against the government. Conversely, naming and shaming can cause a backlash by heightening the sense of external threat and triggering nationalist feelings. Yet the empirical evidence remains elusive. We know little about the conditions under which naming and shaming produces the intended and the unintended effects. To address this gap, we examine two main factors. First is the identity of the outside actors. Particularly, we propose that international organizations would be more effective in swaying the public opinion in the target country in the expected direction. Secondly, we examine whether naming and shaming is coupled with positive inducements (carrots) or threats (sticks). We implement a survey experiment in Turkey to address these questions.

ChaeEun Cho (Bilkent Üniversitesi)
Literature Review on Immigration attitudes in East Asia

This study examines the role of collective memory in shaping immigration attitudes. While much of the existing literature focuses on economic and cultural explanations for public opinion on immigration, this research highlights how shared historical narratives and collective memories influence perceptions of immigrants and immigration policy preferences. Collective memory, defined as a society's shared understanding of its past, often informs national identity, political discourse, and social cohesion. Using a mixed-methods approach, including survey data, experimental vignettes, and qualitative analysis of public discourse, this study investigates the impact of different collective memory frames on immigration attitudes across diverse demographic groups. The findings reveal that collective memories of historical events, such as colonialism, war, or migration, can significantly affect attitudes toward immigrants, depending on how these events are framed in public narratives. For example, countries with collective memories of being former colonial powers tend to exhibit more polarized attitudes toward immigration, with some segments expressing a sense of moral obligation toward migrants and others displaying resistance rooted in fears of cultural dilution. Similarly, societies that emphasize narratives of victimhood, such as suffering from external aggression or displacement, are more likely to express sympathy for refugees and asylum seekers, though this effect varies by group identity and political ideology. This study contributes to the broader understanding of immigration attitudes by incorporating a previously underexplored factor—collective memory—and demonstrates its utility in explaining cross-national and within-group variations. By shedding light on the interplay between historical narratives and contemporary immigration debates, this research underscores the importance of framing and historical consciousness in shaping public opinion. These findings have implications for policymakers and advocates seeking to foster more

inclusive immigration attitudes, particularly in societies grappling with the legacy of complex historical experiences.

Sibel Karadağ (Kadir Has Üniversitesi)
Return Governance in Turkey: Daily Practices of Deterrence

The governance of return has recently been studied from diverse perspectives including neo-colonial acts of border externalization (McNeill, 2023), geostrategic agency of deportee-receiving countries (Mencütek 2023; Micinski, 2023), post-return experiences of migrants (Rodriguez, 2024), informality and uncertainty in return policies (Fakhoury & Mencütek, 2023; Fakhoury & Stel, 2023). Building on the existing scholarship, this article aims to delve into Turkey's return governance since 2021. The official figure of Syrians in Turkey witnessed a significant decline as of 2021 following the announcement of "dilution and sweeping" policy by the centralized migration governance. The study highlights surveillance and irregularization techniques illustrating how registered Syrians are increasingly being pushed into the trap of irregularity in their daily lives. These "sweeping" policies involve multiple techniques in practice such as increased checkpoints and police controls, nontolerance policy for inter-city mobility, workplace raids and home visits, and mobile migration vehicles. The research indicates that return is not a singular event but rather a process of multiple techniques of surveillance serving as deterrence mechanisms and facilitating return. The article is grounded in primary data collected through semi-structured, in-depth interviews conducted during different phases of the "sweeping" operations. In the first phase, 34 interviews were conducted between February and August 2022 with experts, NGO members, municipal officers, EU officials, and grassroots organizations. The second phase of fieldwork is carried out between January and February 2024, including 20 interviews with Syrians in Istanbul and Gaziantep.

Elif Gökşen (Bilkent Üniversitesi)
A Critical Analysis of the Admissibility Criteria of the International Criminal Court

The International Criminal Court (ICC) is the permanent court on international crimes, and it was established with the Rome Statute. For more than twenty years in the history of the ICC since 2002, the major discussions have been related to case selection and admissibility criteria. The Rome Statute is founded on the principle of complementarity which assigns primary responsibility to states for taking legal action to ensure international criminal justice. Only when states are unable or unwilling to do so does the ICC step in, provided the case meets its admissibility criteria. According to the Rome Statute, a case will be found admissible if there is unwillingness or inability of a State to genuinely carry out the investigation and/or prosecution, if the person concerned has not been tried for the same conduct (*ne bis in idem* principle) and if the case possesses sufficient gravity to justify action by the ICC. Relying on these criteria, admissibility has a gatekeeper role in the cases to be seen by the ICC. Therefore, the application of these criteria is crucial for the functioning of the ICC. This paper examines the admissibility criteria and evaluates their application in the ICC cases. It discusses the genuineness and willingness of states to pursue international criminal justice, highlighting the challenges in proving both, because failure to do so risks violating the principle of complementarity. However, the main focus of the paper will be on the gravity discussion, as gravity is one of the terms that the Office of the Prosecutor uses quite often to assess initiating investigations. Even though the criteria for the gravity were set in the ICC documents the application of the term is still ambiguous and raises criticism towards the Court's practice.

PANEL 9 (15.15-17.00)
Çatışma ve Barış Çalışmaları /
Conflict and Peace Studies
Panel Başkanı: Nuri Salık (Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi)

Gizem Kaya (Bilkent Üniversitesi)
Twitter Aktivizminin 2021 Kolombiya Protestoları Üzerindeki Etkisi: #SOSColombia

İnternet teknolojilerindeki gelişmeler ve sosyal medya kullanımının yaygınlaşması toplumsal hareketleri de derinden etkilemektedir. Bu sayede insanlar çevrelerinde olup biten olaylardan kolayca haberdar olmakta ve protestolar sırasında yaşananları dünya çapındaki izleyici kitlesine aktarabilmektedir. Elli yılı aşkın süredir iç savaş yaşayan Kolombiya, pandemi sırasında hükümetin uygulamaya çalıştığı siyasi ve sosyal değişikliklerle ilgili kitlesel protestolara tanık oldu. 2021 yılının Nisan ayının son günlerinden itibaren geniş kitleler sokaklara dökülerek Kolombiya hükümetinin vergi reformu ve yeni sağlık sistemi üzerine olan kararını protesto etti. Bu protestoların öne çıkan özelliklerinden biri de Kolombiyalıların çatışma sırasında yaşananları duyurmak için sosyal medyayı yaygın şekilde kullanmasıdır. Böylece Twitter, Kolombiyalıların protestolar sırasında maruz kaldıklarını paylaşmalarının etkili bir aracı haline geldi ve hükümetlerinin ve polis güçlerinin uyguladığı şiddeti dünyaya göstermelerine olanak sağladı. Kolombiyalılar protestoların ilk beş gününde yeni reformlar konusunda hükümetlerine geri adım attırmayı başardı. Ancak protestocuların başarısı sokaklardaki protestoları sonlandırmadı, aksine şiddetini artırdı. Bu bağlamda, bu çalışmanın araştırma sorusu “Hükümetin taviz açıklamalarının ardından 2021 Kolombiya protestoları neden arttı?” olarak belirlenmiştir. Hipotezlerimi devlet baskısı literatürüne dayandırarak, Kolombiya örneğinde çevrimiçi ve çevrimdışı baskının izlerini ve bu durumun protestolar üzerindeki etkilerini incelemeyi amaçladım. Bu çalışma aynı zamanda protestolarla ilgili tweetlerin protestocuların taleplerinin karşılanmasını etkileyip etkilemediğini de cevaplamayı amaçlamaktadır. İlk olarak, 27 Nisan - 27 Mayıs 2021 tarihleri arasında #SOSColombia hashtagini içeren 261.630 tweet topladım. İkinci olarak, protestolarla ilgili ana konuları, hashtagleri ve bahsedilenleri ortaya çıkarmak için nicel metin analizi yöntemini kullandım. Bu makale, protestolar sırasında sosyal medya kullanımının başarısını hesaplamalı sosyal bilim yöntemleriyle araştırarak toplumsal hareketlere ve çevrimiçi aktivizm literatürüne katkıda bulunmayı amaçlamaktadır.

Çağlayan Başer (Bilkent Üniversitesi)
Nonviolent Movements and Democratization

Nonviolent campaigns have increased in recent years as a powerful means of political and social change, using protests, strikes, and civil disobedience instead of armed resistance. Scholars argue that nonviolent movements improve democratic conditions in host countries more effectively than violent ones, as their non-hierarchical, power-sharing structure attracts participants from diverse backgrounds, enhancing democratization (Chenoweth and Stephan 2011). While the diversity of participants is assumed to be the driving force behind democratization in the literature, it has not been empirically tested. Mixed long-term outcomes from campaigns such as Georgia’s Rose Revolution, Ukraine’s Orange Revolution, and Kyrgyzstan’s Tulip Revolution raises questions about the efficacy of participant diversity in promoting democratization. This study seeks to test whether the diversity of participants increases democratization after nonviolent protests, through observational analysis and the NAVCO 2.0 cross-national dataset, which covers 345 campaign-years between 1945 and 2006. The findings suggest that the diversity of participants does not significantly affect democratization. Instead, the success of the nonviolent campaign and prior levels of democracy in the host country are more influential in determining post-campaign democratization. These results align with existing

research indicating that ethnic minorities involved in nonviolent resistance movements may be perceived as more violent, even without resorting to violence, which can alienate potential supporters and generate support for their repression (Manekin and Mitts 2022). Additionally, diverse movements can be more vulnerable to violent escalation, particularly when a radical flank emerges. The results suggest that factors other than diversity, such as group cohesion or the structure of elite defection, may offer alternative explanations for democratization outcomes.

Ekrem Taha Başer (Bilkent Üniversitesi)
Relative Rebel Strength, Conflict Duration, and Civil War Mediation

It has been argued that as the strength of a rebel group relative to the government increases, the probability of observing mediation in a civil war also rises (Clayton 2013). The underlying logic is that stronger rebel groups pose a greater threat to the survival of the government, making it more likely that the government will be compelled to enter negotiations. However, this view overlooks a critical insight from the bargaining literature: the role of fighting as a means of information transmission. Fighting reveals private information about each side's capabilities and resolve that would otherwise remain hidden due to incentives to misrepresent. I argue that the effect of relative rebel strength is most pronounced during the early stages of a civil war, when uncertainty is greatest, and information transmission through fighting can have the most significant impact on reducing this uncertainty. At this stage, relative rebel strength signals to the government the extent of the threat it faces, increasing the potential for mediation. As the conflict endures, however, fighting gradually reduces informational asymmetries. The longer the war continues, the better each side understands its opponent's strength, resolve, and intentions. As a result, the persistence of fighting in the later stages of a conflict is less likely to be driven by informational problems and more likely to reflect commitment problems. If this is the case, relative rebel strength should be a weaker predictor of mediation onset or success as the conflict progresses. I test these claims using data on civil wars from 1946 to 2004 and find support for the argument that relative rebel strength is most relevant for mediation in the early stages of conflict.

Ömer Çona (Bağımsız Araştırmacı)
Türkiye'de "Terörist" Olarak Etiketleme Pratiğinin Politik Sonuçları

Terörizm söyleminin tarih boyunca sabit bir gösterge olmadığını, günümüzde politik muhalifleri susturmak, meşruiyetten yoksun bırakmak ve halk nazarında şeytanlaştırmak için söylemsel bir araç olarak kullanıldığı bir dizi akademisyen tarafından dile getirilmiştir. (Bhatia, 2005; Jackson, 2007; Bartolucci, 2010; Dixit, 2016). Kişileri ve grupları "terörist" olarak etiketlemenin, terimin politik yükü nedeniyle önemli normatif sonuçlar doğurduğunu ve halkın tutumlarını şekillendirebileceği iddiasını savunan (Baele vd. 2017) bu araştırmacılar, terörizm kavramının analitik olmaktan ziyade aşağılayıcı bir terim olarak kullanıldığını ve ahlaki ve siyasi yüklü bir bagaja sahip olduğunu belirtmiştir. Özellikle Eleştirel Terörizm Çalışmaları (ETÇ) etrafında oluşan bir araştırma gündemi, terörü kimin tanımladığını ve terörle mücadele yaklaşımlarını kimin belirlediğini sorgulayarak, terörizm yaftasının nasıl ve niçin inşa edildiğini ve bunun hangi hegemonik söylemlerle kimlere fayda sağladığını araştırmaktadır. Bu bağlamda ETÇ'nin terörizm araştırmalarına yönelik en önemli katkısı "terörizm" kavramını çevreleyen baskın anlatıların açığa çıkarılarak yapı söküme uğratılması, böylece alternatif ve potansiyel olarak özgürleştirici bilgi ve uygulama biçimlerinin ifade edilebileceği eleştirel bir alan açmasıdır. ETÇ'nin sunduğu bu zeminden hareket eden çalışmada söylemsel bir pratik olarak "teröristleştirme" retoriğinin Türkiye'de politik muhaliflerin meşruiyetini baltalamak amacıyla siyasal iktidar elitleri tarafından bir güvenikleştirme stratejisi olarak kullanıldığı

tartışması yapılmıştır. Çalışma, Türkiye’de “terörizm” etiketinin, politik muhalifleri şeytanlaştırmak ve halk nazarında itibarsızlaştırmak amacıyla kullanılan aşağılayıcı bir söylem pratiği olduğunu öne sürmektedir. Bunu kanıtlamak için siyasi liderlerin güvenlik konularını nasıl çerçevelediğini açıklamaya matuf bir kuramsallaştırma biçimi olan güvenlikleştirme teorisi anahtar bir çerçeve olarak kullanılmıştır. (Balzacq, 2005). Özellikle 2014-2024 yıllarında Türkiye’de siyasal iktidarın sertleşen söylemlerine odaklanan bu çalışmada, muhalif olarak bilinen kişi, yasal meslek örgütleri ve öğrencilerin terörist etiketi almasının politik sonuçları irdelenmiştir. Bu amaçla örneklem belirlemek için Google’ın arama motoru kullanılmış ve belirtilen döneme ilişkin elektronik gazete haberleri incelenerek, iktidar partisinin “terörist” etiketini kullanarak Türkiye’de belirli kesimleri nasıl güvenlikleştirmeye çalıştığını ortaya koymak mümkün olmuştur. Dilin toplumsal yapıları ve davranışları inşa etmedeki etkisine odaklanan (Neumann, 2008) ve herhangi bir metinde işaret edilen, inşa edilen, meşru/gayri meşru kılınan örüntüleri eleştirel olarak araştırmayı amaçlayan (Wodak, 2001) eleştirel söylem analizi, bu çalışmanın yöntemini oluşturmaktadır. Bu yöntem sayesinde Türkiye’de baskın terörizm anlayışının siyasi elitlerin elinde hangi politik sonuçlar doğurduğu ortaya koyulabilecektir. Sonuç olarak çalışma, terörizm kavramının istikrarsız ve öznel bir kategori olduğu iddiasından yola çıkarak, terörizm etiketinin hükümetlere muhalifleri sindirmek için güçlü bir araç sağladığını, böylece belirli konuları ve kişileri güvenlikleştirerek, toplumsal ve siyasi şikâyetlerin tartışma ve müzakere ortamını en başından imkânsız hale getiren bir tahakküm ortamı yarattığını kanıtlamayı amaçlamaktadır.

Seçil Gönültaş (Bilkent Üniversitesi) ve Merve Akkuş (Bilkent Üniversitesi)
Teachers' Moral Judgments and Responses to Different Type of Bullying

One way to reduce bullying is promoting teachers' prosocial bystander responses when they witness their students' victimization. The aim of the current study was to investigate whether teachers' bystander responses would change based on different types of bullying and to examine the different correlates of teachers' bystander responses in different bullying contexts. Participants involved 60 ($M = 41.02$, 18 - 65 years) teachers from primary, middle, and high schools in Turkey. This study employed 2 (types of bullying: cyberbullying, social exclusion) x 3 (reasons for bullying: disability, sexual orientation, no reason) within-subject design. Participants read 6 scenarios varying in types of bullying and reason of bullying. Then, teachers' acceptability and fairness judgments towards bullying were measured. Teachers were also asked how likely they would challenge the each type of bullying (6 items, example item: "I will try to stop this by intervening in the incident that Ayşe is experiencing because of her hearing disability.", $\alpha = 0.80$). Teachers' self-efficacy (12 items, $\alpha = 0.92$) and their attitudes towards disabled people (10 items, $\alpha = 0.84$) and LGBTQ people (10 items, $\alpha = 0.95$) were also measured as potential correlates. ANOVA results documented that teachers evaluated disability based bullying as less acceptable and less fair compared to sexual-orientation based bullying and bullying based on no reason. They would be also more likely to actively intervene in disability-based bullying compared to sexual-orientation based bullying and bullying based on no reason. Teachers with higher self-efficacy and positive attitudes towards LGBTQ and disabled individuals were also positively correlated to teachers' active intervention to disability based and sexual based bullying. Overall, both the type of bullying and the reason for bullying shape teachers' responses to bullying. These novel findings provide insight to employ teachers' significance in classes to reduce peer bullying.

Serengeti Ayhan (Bilkent Üniversitesi) ve Seçil Gönültaş (Bilkent Üniversitesi)
Understanding Bystander Responses in Context: The Role of Outgroup Attitudes, Bystander Self-Efficacy, and Peer Norms

With the increasing social exclusion of Syrian refugee youth in schools, understanding the factors driving prosocial bystander responses (direct or indirect challenging) is becoming crucial. Although extant literature provided evidence of how peer norms, outgroup attitudes, and self-efficacy can be related to bystander responses our knowledge is still limited in understanding how they work in concert. Thus, the current study examined how outgroup attitudes predict different bystander responses, with bystander self-efficacy as a mediator and peer norms as a potential moderator in the context of refugee social exclusion. Data was collected from 510 Turkish middle ($n = 248$, $M_{age} = 11.57$) and high school ($n = 262$, $M_{age} = 14.85$) students. Participants were presented with a hypothetical scenario about the social exclusion of a Syrian refugee peer and were randomly assigned to either a mixed norm (some peers were inclusive while some of them were exclusive for the refugee peer) or an exclusive norm (peers were entirely exclusive for the refugee peer). Then they reported their likelihood of bystander responses, bystander self-efficacy, and attitudes toward Syrian refugees. Moderated mediation analyses for direct and indirect challenging showed that participants with higher positive attitudes were more likely to report greater self-efficacy, which in turn significantly predicted both direct challenging and indirect challenging. For

direct support to the bully, the model showed that participants with more negative attitudes were less likely to report self-efficacy, which in turn, predicted greater support for the bully. Across all models, peer norms (exclusive vs. mixed) were not a significant moderator. These findings highlight the critical role of bystander self-efficacy in mediating the relationship between outgroup attitudes and bystander behavior. Future research and interventions should focus on fostering positive attitudes and self-efficacy to encourage inclusive behaviors, especially within intergroup peer contexts.

**Nilsu Sađlam (Bilkent Üniversitesi), Lotfi B. Merabet (Harvard Medical School) ve
Zahide Pamir (Bilkent Üniversitesi)**

Characterization of Gaze Patterns in Cerebral Visual Impairment through a Visual Search Task

Cerebral visual impairment (CVI) is a brain-based visual dysfunction resulting from damage to retrochiasmatic pathways and cerebral structures. Individuals with CVI exhibit various higher-order visual deficits, particularly in visual-spatial processing. In a previous study, visual search performance was investigated in this group using a virtual-reality-based task with eye tracking (Manley et al. 2022). Participants were asked to locate a target toy in a toybox, with task demand levels manipulated by varying the number of distractor toys. Results demonstrated that participants with CVI exhibited lower accuracy and longer reaction times compared to neurotypical controls. In the current study, we aimed to further characterize gaze patterns and impaired visual search behavior in this dataset by analyzing the number of fixations on objects and the duration of these fixations in the CVI group. We found that CVI participants fixated on more objects within a trial than controls. Even when they fixated on the target, they returned to distractors more frequently than controls. Additionally, the target was usually not the most fixated object for the CVI group in a trial. These results suggest that the longer reaction times observed in the CVI group may not be due to slower visual scanning but rather difficulties in suppressing distractor information.